

RAVNE NAD ČRNIČAMI. CERKEV SVETIH JANEZA IN PAVLA

Nocoj nas črniški in kamenjski župnik Rafko Klemenčič vabi k maši na daljavo, ki jo bo daroval na Ravnah, v najzahodnejši podružnični cerkvi črniške župnije.

V varnem zavetju pred dogajanjem v dolini se nad cvetočo oazo v Vipavcih, ob poti na Tabor, k Slejkom in Svetemu Pavlu pod Čavnom sveti obnovljena bela golobica, bôžja hiša zavetnikov svetih Janeza in Pavla. Skrômna v svoji veličini, edina med črniškimi cerkvami, le z jezikom dvoline preslice nevsiljivo vabi k mladosti prvih kristjanov, ki tod vztrajajo že od jutra krščanskega veka.

Predniki današnjih prebivalcev od Ušajev do Slejkov, ki so poselili tudi dolino, so ljubega Boga in svoja zavetnika najprej častili kakšnih 700 metrov višje, ob poti k starodavni Ortaoni.

Na Taboru, kjer bi se v davni preteklosti lahko zgodba tudi začela, na izpostavljenem višinskem naselju, se je po letu 1001, v času solkanske pražupnije, dvignila k nebu cerkvica sv. Janeza Krstnika. Ta svetnik je namreč poklicni varuh krstnih studentev in kamnov, ob katerih smo, pogani, stopali v vrste teh, ki se še vedno imenujejo kristjani.

Sv. Janez Krstnik je na Taboru sčasoma izgubil tekmo s sv. Katarino Siensko, ki mu je prevzela zavetništvo. Svetišča danes ni več. Zobu času pa še vedno kljubuje obljudeno, leta 1413 v obrambo proti Turkom obzidano táborsko nasélje.

Podružnična cerkev svetih Janeza in Pavla v Vipavcih, kamor so nocoj uprte naše oči, je lep, skrbno vzdrževan in z vonji slovenske zgodovine nabit sakralni prostor. Temeljito je bil obnovljen v zadnji četrtini osemnajstega stoletja, vendar je v njem kar nekaj tistega, kar je bilo mogoče sem prenesti iz stare cerkve. Letnica 1687, ki je zapisana na predéli, in poznejši pripis v italijanščini, da je bila postavljena leta 1544, začetke tega ravenskega svetišča smelo pomikata v pretêklost.

Véliki oltar je zlatega tipa. Na njem izstopata stebra z renesančno ornamentiko in angelskimi glavicami, med njima so

drug nad drugim tabernakelj, niša z zavetnikoma ter Marija Kraljica z Detetom. V ušesih s sadno motiviko sta upodobljena sv. Simon na desni in sv. Hierónim na levi strani. Na vrhu atike pa kraljuje zelo vehementna podoba Boga Očeta.

Posebej opozarjam na sv. Hieronima s kardinalskim klobukom, ki nas spominja na čas, ko je ta véliki »mož s Krasa« s svojo inteligenco, z genijem svetopisemskega prevajalca, z ôgnjem bôžje modrosti, pa tudi vnemo velikega spokornika, ponesel ime svoje domovine po vsem svetu.

V ladji sta še stranska oltarja, od katerih naj posebej omenim levega s poklônem sv. Treh kraljev.

Naj bo dovòlj. Veliko več lahko preberete v knjižici gospoda Aleksandra Lestana z naslovom: *Župnija in dekanija sv. Vida na Vipavskem*, ki je izšla ob njegovi devetdesetletnici.

V Vipavcih stoji êden izmed draguljev sakralne umetnosti črniške in kamenjske župnije, ni pa umetniški spomenik, ki bi nas puščal odprtih ust, a praznih v srcu. V tej cerkvi namreč živi duh naših prednikov. Ljudi, ki so svoj zêmeljski vek živeli v primežu revščine in preizkušenj, tudi bolečine in smrti, mučnih sopotnikov človeškega bivanja, ki bi jih bilo lahko vsaj za spoznanje manj, ko bi znali vedno in povsod ljubiti brate *s prav srčnimi čutili*.

KVIZ

V katero župnijo spada cerkev svetih Janeza in Pavla?

Kje so doslej stale ravenske cerkva?

Kdo sta zavetnika sedanje ravenske cerkve?

Komu je bila posvečena cerkev v Taboru nad Črničami?

Kdo je bil sv. Hieronim?

Kdo je napisal knjigo *Dekanija in župnija sv. Vida na Vipavskem*?